

Kitab Daniel - Nomor Saratus Dalapan Puluh Tilu

Dasar Nu Langgeng: Kristus dina Sajarah Nubuatan jeung Iman Jalma Nu Percaya

Jeff Pippenger
2024-04-13

“kabeneran anu geus diaku ku Petrus téh mangrupa dasar iman nu percaya. Eta téh anu ku Kristus sorangan geus dinyatakeun minangka hirup langgeng.” “Kabeneran” éta nandakeun dua aspék ngeunaan Kristus. Anu kahiji, yén Kristus téh mangrupa unsur dina sajarah nubuat. Tanda-tanda patokan anu ngagambarkeun kajadian-kajadian dina sajarah nubuat, ngagambarkeun Kristus. Patalina-Na jeung kajadian-kajadian éta nandakeun kasucian tanda-tanda patokan nubuat, sarta méré dasar nalar naha Sadérék White remen pisan nyebut yén urang kudu ngajaga tanda-tanda patokan éta, sabab éta tanda-tanda patokan ngagambarkeun Yesus Kristus. Tanda patokan anu ngawakilan téma pangujian dina mangsa Kristus nyaéta baptisan-Na, sarta éta saluyu jeung kajadian-kajadian séjén dina garis-garis reformasi anu suci, anu dibédakeun ku turunna hiji lambang Ilahi.

Dina garis reformasi Musa, Kaallahan turun sarta cicing dina rungkun nu hurung, hiji lambang Panyipta ngahiji jeung ciptaan. Dina garis reformasi dina ahir tujuh puluh taun, Mikail turun pikeun maparin kakawasaan ka Kores supaya maju ngalaksanakeun parentah nu kahiji, sarta dina waktu nu sarua Daniel dirobah jadi gambar Kristus. Dina garis reformasi Kristus, Roh Suci turun dina wujud japati pikeun ngurapan Putra Allah, lambang Kaallahan nu ngahiji jeung kamanusaan. Dina sajarah Millerite, malaikat nu turun dina 11 Agustus 1840 téh “teu kirang ti pribadi Yesus Kristus,” anu turun mawa kitab leutik nu kudu didahar, sarta Anjeunna téh éta kitab leutik. Di dinya Anjeunna némbongkeun yén ngahijina Kaallahan jeung kamanusaan kahontal ku jalan dahar jeung nginum daging jeung getih Roti ti Sawarga.

Sajarah suci téh suci sabab diwujudkeun ku ayana Kristus. Ramalan-ramalan dina Firman Allah anu nangtukeun kajadian-kajadian nu bakal datang, nya éta Yesus Kristus, sabab Anjeunna téh “Firman.” Lamun éta ramalan-ramalan kacumponan dina sajarah, éta kajadian-kajadian ngagambarkeun kacumponan Firman-Na, jeung Firman-Na téh Kaleresan. Firman-Na nu netelakeun ramalan éta, jeung Firman-Na ogé nu kacumponan nalika éta kajadian datang; ku kituna, dina awal jeung dina ahir, éta téh Yesus Kristus, sabab Anjeunna téh Alfa jeung Omega. Ku sabab éta, nalika Petrus ngawarkeun yén Yesus téh Kristus jeung Putra Allah anu hirup, anjeunna keur nandaan hiji tanda jalan anu nya éta Yesus Kristus, jeung hiji tanda jalan anu ngahontal kacumponan sampurnana dina poé-poé panungtungan. 11 Séptémber 2001 nyaéta kacumponan sampurna Kristus.

Nolak kana kacumponan nubuat tanggal 11 Séptémber 2001 téh sarua jeung nolak Kristus, Putra Allah anu hirup. Kaleresan éta, sakumaha ditepikeun ku Petrus, nya éta “pondasi iman jalma nu

percaya,” jeung dina tanggal 11 Séptémber 2001 Kristus mingpin umat-Na dina poé-poe panungtungan balik deui ka “jalan-jalan baheula” milik Yeremia, anu ngawakilan “pondasi-pondasi” gerakan béja malaikat kahiji jeung katilu. Petrus ngawakilan saratus opat puluh opat rébu, anu diségel salila mangsa nalika opat malaikat nahan opat angin. Waktu panyegelan téh hiji mangsa nubuat anu husus, dimimitian dina tanggal 11 Séptémber 2001 jeung dipungkas ku hukum Minggu anu baris geura datang. Isa salawasna ngagambarkeun ahir hiji perkara ku awal hiji perkara.

Dina awal mangsa pamasihan segel, malaikat dina Wahyu dalapan welas turun, sakumaha Roh Suci geus turun dina waktu baptisan, sarta éta malaikat téh “teu kirang hiji pribadi ti Yesus Kristus,” sabab malaikat anu turun pikeun nyaangan bumi ku kamulyaan-Na dina sajarah Millerite téh “teu kirang hiji pribadi ti Yesus Kristus.” Dina hukum Minggu anu baris geura datang, “teu kirang hiji pribadi ti Yesus Kristus,” turun deui sarta ngedalkeun pesen anu kadua tina dua pesen dina Wahyu dalapan welas, nalika Mantenna nyaur domba-domba-Na nu séjén kaluar ti Babul. Di tengah mangsa pamasihan segel, hiji malaikat turun, sakumaha malaikat anu kadua turun dina 19 April 1844, dina kuciwa anu kahiji tina gerakan Millerite.

Di antara datangna malaikat kadua éta jeung datangna malaikat katilu dina 22 Oktober 1844, loba malaikat diutus pikeun nambahan kakawasaan ka malaikat kadua nalika pesen Seruan Tengah Peuting sumping. Ngeunaan sajarah nalika malaikat-malaikat ieu sumping dina sajarah Millerite, Sister White ngabéjaan ka urang yén jalma-jalma anu nampik pesen-pesen ieu geus nyalibkeun Kristus kalawan sarua pastina sakumaha urang Yahudi nyalibkeun Kristus.

“Kuring ningali yén sakumaha urang Yahudi nyalibkeun Yesus, kitu deui gereja-gereja nominal geus nyalibkeun ieu amanat-amanat, ku sabab éta maranéhna teu boga pangaweruh ngeunaan jalan asup ka Nu Maha Suci, sarta maranéhna moal bisa meunang mangpaat tina pangantaraan Yesus di dinya.” *Early Writings*, 261.

Pesen-pesen anu dilambangkeun ku para malaikat, lamun ditampik, ngalambangkeun panyaliban Kristus, sabab Anjeunna ngawujudkeun eta pesen-pesen katut kacumponan sajarahna. Dina tanggal 18 Juli 2020, “teu kirang ti Pribadi Yesus Kristus sorangan” lungsur, nandaan kuciwa nu kahiji jeung mimiti mangsa panundaan. Dipaechan di jalan-jalan, tulang-tulang paeh nu garing tina umat-Na dina poe-poe panungtungan kudu dihudangkeun ku ngadengekeun hiji-hijina sora anu sanggup mulangkeun jalma kana kahirupan.

Saéstuna, saéstuna, Kami nyarita ka maranéh, waktuna bakal datang, malah ayeuna geus datang, yén jalma-jalma nu paéh bakal ngadéngé sora Putra Allah; sarta anu ngadéngé éta bakal hirup. Sabab sakumaha Rama ngabogaan hirup dina diri-Na sorangan, kitu deui Anjeunna geus maparin ka Putra supaya ngabogaan hirup dina diri-Na sorangan; sarta geus maparin ka Anjeunna kawasa pikeun ngalaksanakeun pangadilan ogé, lantaran Anjeunna téh Putra manusa. Ulah héran ku hal ieu, sabab waktuna bakal datang, anu dina éta sakabéh anu aya di jero kuburan bakal ngadéngé sora-Na, sarta bakal kaluar; maranéh anu geus ngalakonan kahadéan, ka hudangna hirup; jeung maranéh anu geus ngalakonan kajahatan, ka hudangna panghukuman. John 5:25–29.

Dina bulan Juli taun 2023, sora-Na nyaur tulang-tulang paéh anu garing supaya hirup, sarta Alfa jeung Omega tuluy ngulang mimiti mangsa pamasangan segel, sabab Juli 2023 nandaan mangsa panungtungan tina mangsa pamasangan segel. Umat-Na tuluy disaur deui supaya mulang kana jalan-jalan baheula nurutkeun Yermia, kana dasar-dasar sajarah Millerite. Amanat dasar tina awal jeung ahirna kaum Millerite nya éta amanat anu kahiji jeung anu panungtungan dina sajarah Millerite, nyaéta “tujuh kali” dina Imamat pasal dua puluh genep.

Dina bulan Juli 2023, umat Allah dina poé panungtungan sakali deui diparéntahkeun supaya nyokot kitab leutik éta sarta ngadahar éta. Nalika maranéhna ngadahar kitab leutik éta, tuluy maranéhna diuji pikeun ningali naha maranéhna bakal ngaku pesen Bala katilu dina Wahyu pasal salapan (warta ti wétan) jeung pesen Daniel pasalabelas (warta ti kalér). Prosés pangujian éta ngantunkeun maranéhna kana ayat tilu welas nepi ka lima welas dina Daniel pasalabelas, nyaéta Patempuran Panium, nyaéta Kaisarea Filipi, sarta nyaéta pesen Ceurik Tengah Peuting tempat dua golongan anu geus ngadéngé sora-Na dimanifestasikeun, hiji golongan “anu geus ngalakonan kahadéan, kana kabangkitan hirup; jeung maranéhna anu geus ngalakonan kajahatan, kana kabangkitan hukuman.”

Aya tilu sora dina waktu pamasangan meterai ka saratus opat puluh opat rébu éta, sarta sadayana téh sora “teu kurang ti hiji pribadi, nyaéta Yesus Kristus.” Sora kahiji dina Wahyu dalapan welas ngagemana nalika gedong-gedong gedé di kota New York diruntuhkeun ku hiji sentuhan ti Allah. Sora kadua nyaéta sora Mikail, panghulu malaikat, anu nyaur jalma-jalma paéh kaluar tina kubur-kuburna. Sora katilu nyaéta sora kadua dina pasal dalapan welas kitab Wahyu anu nyaur domba-domba-Na nu séjén kaluar ti Babul dina jam “linuhung nu gedé” dina pasalabelas kitab Wahyu. Kacumponan anu sampurna tina pangakuan Petrus di Kaisarea Pilipi kajadian nalika Kristus mingpin umat-Na dina poé-poé panungtungan ka “éta bagian tina nubuat Daniel anu patali jeung poé-poé panungtungan.”

Panium dina ayat tilu welas nepi ka lima welas tina Danielabelas, nyaéta “bagian” tina nubuat Daniel anu disegel, anu ngaidéntifikasi amanat Seruan Tengah Peuting. Panium nyaéta pasamoan kémah Exeter dina Agustus 1844; éta téh sajarah anu kagenepan dina masa jabatan kadua Donald Trump, sarta éta téh amanat kenabian anu nyantélkeun segel Allah kana tarang saratus opat puluh opat rébu. Ayat-ayat anu ayeuna keur urang palajari téh taneuh anu kacida sucina.

“Kaleresan anu geus diaku ku Petrus téh jadi pondasi iman jalma nu percaya. Éta pisan anu ku Kristus sorangan geus dinyatakeun minangka hirup langgeng. Tapi miboga pangaweruh ieu lain jadi alesan pikeun ngamulyakeun diri. Lain ku hikmah atawa ku kahadéan dirina sorangan éta téh diungkabkeun ka Petrus. Teu kungsi umat manusa, ku dirina sorangan, bisa ngahontal pangaweruh ngeunaan perkara ilahi. ‘Eta satuhur langit; naon anu bisa ku maneh dipigawé? Eta leuwih jero ti naraka; naon anu bisa ku maneh dipikanyaho?’ Job 11:8. Ngan Roh pangangkatan anak anu bisa ngungkabkeun ka urang perkara-perkara jero ngeunaan Allah, anu ‘teu acan katingali ku panon, teu acan kadéngé ku ceuli, jeung tacan asup kana haté manusa.’ ‘Ku Allah eta geus diungkabkeun ka urang ku Roh-Na: sabab Roh nalungtik sagala hal, enya, malah perkara-perkara jero ngeunaan Allah.’ 1 Corinthians 2:9, 10. ‘Rahasia PANGERAN aya jeung jalma-jalma anu sieun ka Anjeunna;’ jeung kanyataan yén Petrus bisa ngabédakeun

kamulyaan Kristus téh mangrupa bukti yén anjeunna geus ‘diajar ku Allah.’ Psalm 25:14; John 6:45. Ah, saéstuna, ‘bagja maneh, Simon Bar-jona: sabab lain daging jeung getih anu geus ngungkabkeun eta ka maneh.’”

“Yesus neraskeun: ‘Kami deuih nyarita ka maneh, yen maneh teh Petrus, jeung dina batu karang ieu Kami bakal ngadegkeun garéja Kami; jeung panto-panto naraka moal unggul ngalawan eta.’ Kecap Petrus ngandung harti hiji batu,—batu nu ngaguling. Petrus lain batu karang anu jadi dadasar garéja. Panto-panto naraka geus unggul ngalawan anjeunna nalika anjeunna mungkir ka Gustina kalawan nyumpah jeung ngucap sumpah. Garéja diadegkeun dina Hiji Anu panto-panto naraka moal bisa unggul ngalawan Anjeunna.” The Desire of Ages, 413

Warta anu ku Kristus ditepikeun ka murid-murid-Na di Caesarea Philippi téh nya éta, sarta nepi ka ayeuna tetep kénéh, warta Pekik Tengah Peuting, sarta éta ditempatkeun dina kontéks perang rohani antara déwa Yunani Pan, anu kuilna disebut “panto-panto naraka,” jeung dua tanduk murtad tina sato galak bumi. Kaum Makkabe mangrupikeun umat Allah anu murtad, anu ngaku dirina salaku pembéla garéja Allah, ku sabab maranéhna keur perang ngalawan agama urang Yunani. Maranéhna nangtukeun dirina salaku pamingpin boh dina widang agama boh dina widang pulitik. Maranéhna ngagambarkeun Protestanisme murtad tina garéja-garéja anu geus ragrag, anu babarengan jeung pamaréntah Amérika Sarikat ayeuna keur ngawangun hiji gambar sato galak sarta keur perang ngalawan agama kaum globalis, nyaéta woke-isme jeung Ibu Bumi. Tanduk-tanduk murtad éta unggul dina perjuanganana ngalawan unsur-unsur agama jeung pulitik tina globalisme, sarta dina waktu anu sarua tanduk Protestan anu sajati keur dimurnikeun ku dipiceunna sésa-sésa panungtungan tina parawan-parawan bodo, saméméh diangkat minangka hiji panji dina mangsa “gempa anu gedé” tina hukum Minggu anu bakal geura datang.

Bagian tina nubuat dina kitab Daniel anu patali jeung poé-poé panungtungan, anu ogé nyaéta Wahyu Isa Al Masih, sarta anu mangrupa pesen Teriakan Tengah Peuting, dibuka meteraina ku Singa ti kaom Yuda di Kaisarea Filipi, nyaéta Panium. Eta dibuka meteraina di tengah-tengah peperangan antara sato ateistis ti jurang anu taya dasarna jeung tanduk Republikisme anu mimiti ngagerakkeun sato éta dina taun 2015, sarta ngalawan tanduk Protestantisme anu sajati anu ayeuna keur dihirupkeun deui jadi hiji balad perkasa.

Kabeneran anu diaku ku Petrus ngagambarkeun tanda jalan tanggal 11 Séptémber 2001, sarta ogé yén Kristus téh Putra Allah anu hirup. Kabeneran ngeunaan naon anu diwakilan ku kanyataan yén Yesus téh Putra Allah, nyaéta hiji kabeneran pangujian sakumaha pastina jeung soal naha Yesus téh Mesias atawa lain dina mangsa Petrus. Pangumuman yén Yesus téh Putra Allah ngagambarkeun sakabéh anu geus diungkabkeun ngeunaan saha éta Putra. Ieu ngagambarkeun lain ngan ukur yén Anjeunna téh Putra Allah, tapi ogé yén Anjeunna téh putra manusa. Ieu téh kabeneran ngeunaan penjelmaan kaallahan kana kamanusaan, anu mangrupa pagawéan pisan anu diréngsékeun dina mangsa panyegelan saratus opat puluh opat rébu. Kabeneran ngeunaan “penjelmaan,” nyaéta kabeneran dina ahir anu ditipologikeun ku kabeneran ngeunaan “Sabat” dina awal.

Tanggal 22 Oktober 1844 nandaan datangna malaikat katilu. Lamun hiji malaikat datang, hiji bebeneran husus anu cocog jeung mangsa nalika eta bebeneran dibuka segelna, dibuka ku Singa ti kaom Yuda, sarta bebeneran eta tuluy nguji generasi tempat bebeneran eta dibukakeun. Dina tanggal 22 Oktober 1844, bebeneran-bebeneran anu patalina jeung pagawean Kristus, anu ngadadak sumping ka Bait Suci anu ku Anjeunna geus diadegkeun dina opat puluh genep taun ti 1798 nepi ka 1844, diungkabkeun. Pagawean pangadilan Kristus, hukum Allah, kalungguhan-Na salaku Imam Agung, perkara tanda sato galak jeung panyegelan saratus opat puluh opat rebu, kabeh dibukakeun. Sadérék White dipintonkeun yén tina eta bebeneran-bebeneran, aya hiji bebeneran anu ku Alpha jeung Omega dipikawanohkeun dina cahaya anu husus.

“Kuring kacida héranna waktu ningali parentah nu kaopat aya pas di tengah-tengah sapuluh parentah, dikurilingan ku cahaya samar anu leuleus. Ceuk malaikat: ‘Ieu hiji-hijina tina sapuluh parentah anu ngajelaskeun Allah nu hirup, anu nyiptakeun langit jeung bumi jeung sagala rupa nu aya di jerona. Nalika pondasi bumi diteundeun, harita ogé pondasi poé Sabat diteundeun.’” Testimonies, jilid 1, 75.

Waktuna panyegelan ka saratus opat puluh opat rébu geus sumping, nanging éta kudu ditunda ku sabab pambarontakan taun 1863. Dina tanggal 11 Séptémber 2001, prosés panyegelan dimimitian nalika Kristus, anu dilambangkeun salaku malaikat anu kawasa dina Wahyu pasal dalapan welas, turun bari nyepeng hiji kitab anu disumputkeun dina panangan-Na, anu kudu didahar ku umat Allah dina poé-pocé pamungkas. Alfa jeung Omega salawasna ngagambarkeun ahir ku awalna, ku kituna dina poé-pocé pamungkas aya deui hiji bebeneran anu ditempatkeun dina cahaya anu husus, sarta éta langsung patali jeung bebeneran Sabat anu dipaparin tekenan nalika kahiji kalina Kristus nyobian nyégel saratus opat puluh opat rébu.

“Wayahna geus datang pikeun Daniel nangtung dina bagianna. Wayahna geus datang supaya caang anu dipasihkeun ka anjeunna sumebar ka saalam dunya saperti can kungsi saméméhna. Lamun jalma-jalma anu ku Gusti geus dipigawekeun kacida lobana éta leumpang dina caang, pangaweruh maranéhna ngeunaan Kristus jeung nubuat-nubuat anu patali jeung Anjeunna bakal kacida nambahanana nalika maranéhna beuki ngadeukeutan kana panutupan sajarah bumi ieu.

“Jalma-jalma anu ngahiji dina pasamoan jeung Allah leumpang dina caangna Panonpoé Kaadilan. Maranéhna henteu ngahinakeun Panebusna ku ngarusak jalan hirupna di payuneun Allah. Caang sawarga nyinaran ka maranéhna. Maranéhna ngabogaan ajén anu taya watesna dina paningal Allah, sabab maranéhna ngahiji jeung Kristus. Pikeun maranéhna, firman Allah téh kacida éndahna sarta matak kamanah. Maranéhna ningali pentingna éta firman. Kaleresan dibuka ka maranéhna. Doktrin ngeunaan inkarnasi dipaparin ku cahaya leuleus anu ngagenclang. Maranéhna ningali yén Kitab Suci téh konci anu muka sagala rahasia jeung ngaréngsékeun sagala kasusah. Jalma-jalma anu teu daék narima caang sarta leumpang dina caang moal sanggup ngartos rahasia kasalehan, tapi jalma-jalma anu henteu ragu-ragu pikeun ngangkat salib sarta nuturkeun Isa bakal ningali caang dina caang Allah.” Manuscript Releases, number 21, 406, 407.

Doktrin inkarnasi téh nyaéta bebeneran yén Kaallahan nu ngahiji jeung kamanusaan henteu ngalakukeun dosa, sarta tanda jalma-jalma anu geus ngahontal pangalaman éta dina poé-poé panungtungan nyaéta Sabat.

Sumawona, Kami oge marengkeun ka maranéhna poe-poe Sabat Kami, jadi tanda antara Kami jeung maranéhna, supaya maranéhna nyaho yén Kami teh PANGERAN anu nyucikeun maranéhna. Yehezkiel 20:12.

Saratus opat puluh opat rébu disegel pikeun kalanggengan, sarta prosés panyegelan éta nangtukeun hiji mangsa anu pondok dina ahir prosés panyegelan, pas saméméh hukum Minggu, nalika éta meterai dipapaskeun. Dina mangsa anu pondok éta, Kaallahan ngahiji jeung kamanusaan, salamina.

“Naon anu keur dipigawé ku maranéh, dulur-dulur, dina padamelan agung persiapan ieu? Jalma-jalma anu ngahijikeun diri jeung dunya keur narima wangun dunya sarta nyiapkeun diri pikeun tanda sato galak. Jalma-jalma anu henteu percaya ka diri sorangan, anu ngarendahkeun diri di payuneun Allah sarta ngamurnikeun jiwana ku taat kana bebeneran, maranéhna ieu keur narima wangun sawarga sarta nyiapkeun diri pikeun meterai Allah dina tarangna. Nalika parentah éta dikaluarkeun sarta cap éta dipasrahkeun, tabiat maranéhna bakal tetep murni jeung taya cacad salalanggengna.

“Ayeuna waktuna pikeun nyiapkeun diri. Meterai Allah moal kungsi disimpen dina tarang lalaki atawa awéwé anu najis. Eta moal kungsi disimpen dina tarang lalaki atawa awéwé anu pinuh ku ambisi, anu nyaah ka dunya. Eta moal kungsi disimpen dina tarang lalaki atawa awéwé anu létahna palsu atawa haténa pinuh ku tipu daya. Sakabéh anu narima meterai éta kudu tanpa cacad di payuneun Allah—calon pikeun sawarga. Terus maju, dulur-dulur lalaki jeung awéwé. Kuring ayeuna ngan ukur bisa nyerit singget ngeunaan ieu perkara, ngan saukur ngarahkeun perhatian maranéh kana perluna persiapan. Selidikilah Kitab Suci ku diri sorangan, sangkan maranéh ngartos kana kasolemnan anu matak sieun tina mangsa ayeuna.”
Testimonies, jilid 5, 216.

Bagian saméméhna bisa waé méré kesan yén meterai éta dipapay dina waktu hukum Minggu, tapi sabenerna lain kitu. Sister White netelakeun yén hukum Minggu téh hiji krisis anu gedé, sarta anjeunna ogé ngajarkeun kalayan écés yén tabiat téh dinyatakeun dina hiji krisis, tapi moal kungsi dimekarkeun dina hiji krisis. Meterai éta dipapay dina waktu hukum Minggu dina harti yén harita éta jadi katempo, sabab jalma-jalma anu harita geus boga éta meterai diangkat jadi hiji panji. Meterai éta dipapay dina hiji mangsa anu pondok, pas saméméh masa kasempetan ditutup, jeung pikeun para nu ngajaga Sabat, masa kasempetan ditutup dina waktu hukum Minggu. Panyegelan dimimitian dina 11 Séptémber 2001, sarta harita can aya saurang ogé anu narima meterai Allah, sabab sakumaha digambarkeun dina mangsa sanggeus 22 Oktober 1844, mimitina kudu aya hiji prosés pangwujian.

Dina unggal gerakan reformasi, nalika lambang ilahi turun pikeun maparin kakawasaan ka éta amanat anu geus dibuka segelna dina mangsa ahir, hiji prosés pangujian mimiti lumangsung. Nalika Mikael turun pikeun maparin kakawasaan ka Koresy supaya neraskeun kana dekrit kahiji,

urang Yahudi harita diuji naha maranéhna rék ninggalkeun tanah pangumbaraan anu geus dicicingan salila tujuh puluh taun ka tukang teras mulang ka hiji kota anu geus ruruntuhan sarta ngawangun deui éta kota. Nalika Roh Suci turun dina baptisan Kristus, urang Yahudi diuji dina perkara Al Masih. Nalika malaikat anu gagah perkasa dina Wahyu sapuluh turun dina tanggal 11 Agustus 1840, generasi éta diuji naha maranéhna rék ngadahar kitab leutik éta, jeung sakabéh anu dilambangkeun ku kitab leutik éta.

Hiji prosés pangwujian mimiti dina tanggal 11 Agustus 1840 anu ngahasilkeun dua golongan anu nyembah, sarta golongan anu nuturkeun Anak Domba asup ka Tempat Nu Mahasuci jadi calon pikeun kaasup kana saratus opat puluh opat rébu. Pangwujian panungtungan pikeun éta generasi, anu gagal dina prosés pangwujian éta, dimimitian ku datangna cahya anu beuki nambahan ngeunaan “tujuh kali,” dina Imamat dua puluh genep. Ti 1856 nepi ka 1863, pekabaran Laodikia nandaan hiji mangsa ahir dina éta kurun waktu anu dimimitian ku datangna malaikat katilu dina 22 Oktober 1844. Éta kurun waktu dilambangkeun ku ayat tilu welas nepi ka lima welas tina Daniel pasal sabelas.

Urang bakal nuluykeun ieu panalungtikan dina artikel salajengna.

“‘Mimiti aya Firman, sarta Firman teh aya jeung Allah, sarta Firman teh Allah. Ti mimiti manehna aya jeung Allah. Sagala rupa dijadikeun ku Anjeunna; sarta teu aya hiji-hijina oge anu dijadikeun tanpa ku Anjeunna. Di Anjeunna aya hirup; sarta hirup teh cahya manusa. Jeung cahya teh nyaangan di nu poek; tapi nu poek henteu ngartos kana eta.’ ‘Jeung Firman teh parantos jadi daging, sarta cicing di antara urang, (jeung urang parantos ningali kamulyaan-Na, kamulyaan saperti Putra tunggal ti Rama,) pinuh ku kurnia jeung kayaktian’ (Yohanes 1:1–5, 14).”

“Ieu pasal ngajentrekeun sipat jeung pentingna karya Kristus. Saperti saurang anu ngartos kana poko nu dibahasna, Yohanes maparin sagala kakawasaan ka Kristus, sarta nyarita ngeunaan kaagungan jeung kamulyaan-Na. Anjeunna mancarkeun sinar-sinar ilahi tina bebeneran anu mulya, kawas cahya ti panonpoé. Anjeunna nampilkeun Kristus minangka hiji-hijina Pangantara antara Allah jeung umat manusa.

“Doktrin ngeunaan penjelmaan Kristus dina daging manusa téh hiji rusiah, ‘nyaéta eta rusiah anu geus disumputkeun ti mangsa-mangsa jeung ti turunan-turunan’ (Colossians 1:26). Ieu téh rusiah panggedéna jeung pangjerona tina kasalehan. ‘Sang Sabda dijadikeun daging, sarta cicing di antara urang’ (John 1:14). Kristus nyangking kana diri-Na kodrat manusa, hiji kodrat anu leuwih handap batan kodrat-Na anu sawarga. Teu aya naon-naon anu langkung nembongkeun karendahan-hate Allah anu matak pikaheraneun ti ieu. Anjeunna ‘kitu mikaasih ka dunya, nepi ka maparin Putra-Na anu tunggal’ (John 3:16). Yohanes ngedalkeun perkara anu matak pikaheraneun ieu kalayan kasaderhanaan anu sedemikian rupa nepi ka sakumna jalma bisa ngartos kana pamadegan-pamadegan anu ditepikeun, sarta meunang pencerahan.”

“Kristus henteu pura-pura nyandak kodrat manusa; Anjeunna saéstuna nyandak éta. Anjeunna enya-nya miboga kodrat manusa. ‘Sakumaha barudak téh sarua meunang bagian dina daging jeung getih, Anjeunna ogé kitu deui nyandak bagian dina éta anu sarua’ (Ibrani 2:14). Anjeunna téh putra Maryam; Anjeunna asal tina turunan Daud nurutkeun katurunan manusa.

Anjeunna dinyatakeun jadi manusa, nya éta Jalma Kristus Yesus. ‘Jalma ieu,’ tulis Paulus, ‘diitung pantes meunang kamulyaan anu leuwih ti Musa, ku lantaran anu ngadegkeun imah boga kahormatan leuwih ti batan imahna’ (Ibrani 3:3).”

“Tapi nalika Firman Allah nyarioskeun ngeunaan kamanusaan Kristus nalika Anjeunna aya di dunya ieu, éta ogé nyarios kalayan écés ngeunaan ayana Anjeunna saméméh ngajelma. Firman éta geus aya minangka mahluk ilahi, nya éta minangka Putra Allah anu langgeng, dina pakait jeung kasatunggalan jeung Rama-Na. Ti kalanggengan Anjeunna teh Pangantara perjangjian, nya éta Anjeunna anu ku Anjeunna sakumna bangsa di bumi, boh urang Yahudi boh bangsa-bangsa séjén, lamun maranéhna narima Anjeunna, kudu meunang berkah. ‘Firman teh jeung Allah, jeung Firman teh Allah’ (Yohanes 1:1). Saméméh manusa atawa malaikat diciptakeun, Firman teh geus jeung Allah, jeung Firman teh Allah.”

“Dunya dijadikeun ku Anjeunna, ‘sareng teu aya hiji-hijina anu dijadikeun tanpa Anjeunna tina sakabéh anu geus dijadikeun’ (Yohanes 1:3). Lamun Kristus nu ngajadikeun sagala rupa, hartina Anjeunna geus aya saméméh sagala rupa. Kecap-kecap anu diucapkeun ngeunaan ieu kacida tegesna, nepi ka teu kudu aya saurang ogé anu tetep dina karaguan. Kristus téh sajatina Allah, jeung dina harti anu pangluhurna. Anjeunna aya sareng Allah ti kalanggengan, Allah anu ngungkulan sakabéh, anu pinujina langgeng salamina.

"Gusti Yesus Kristus, Putra Allah anu ilahi, parantos aya ti kalanggengan, hiji pribadi anu béda, nanging manunggal jeung Rama. Mantenna mangrupikeun kamulyaan sawarga anu ngaleuwihan sagalana. Mantenna nyaéta panglima para kacerdasan sawarga, sarta panghormatan panyembahan ti para malaikat ditampi ku Mantenna minangka hak-Na. Ieu lain rampasan ka Allah. ‘PANGERAN miboga Kami dina awal jalan-Na,’ saur Mantenna, ‘saméméh padamelan-padamélan-Na ti baheula. Kami geus diadegkeun ti kalanggengan, ti mimiti, saméméh bumi aya. Nalika can aya jero-jero, Kami geus dilahirkeun; nalika can aya cinyusu-cinyusu anu ngeuyeuban ku cai. Saméméh gunung-gunung dipancegkeun, saméméh pasir-pasir, Kami geus dilahirkeun: nalika Anjeunna can ngadamel bumi, atawa huma-huma, atawa bagean pangluhurna tina lebu dunya. Nalika Anjeunna nyiapkeun langit, Kami aya di dinya: nalika Anjeunna netepkeun bunderan dina beungeut jero’ (Siloka 8:22–27)."

“Aya caang jeung kamulyaan dina kayaktian yen Kristus téh geus hiji jeung Rama méméh dadasar dunya diteundeun. Ieu téh cahaya anu caang di tempat nu poék, ngajadikeun eta ngagurilap ku kamulyaan ilahi anu asli. Kayaktian ieu, anu dina dirina sorangan taya watesna misterius, ngajelaskeun kayaktian-kayaktian séjén anu misterius sarta upama henteu kitu moal bisa dijelaskeun, bari tetep dikurilingan ku cahaya anu teu bisa dideukeutan jeung teu kahartikeun.” Selected Messages, buku 1, 246–248.